

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg synes, det er nødvendigt allerede nu at gøre en enkelt bemærkning vedrørende dagsordenen og proceduren. Jeg kan helt bekræfte, at der kun er tale om en proceduredagsorden, fordi vi har fundet det mere hensigtsmæssigt vedrørende substansen at fremsætte beslutningsforslag, som hr. Pelle Voigt ikke nåede at forholde sig til.

Vi fastlægger en procedure, hvorefter Det Sikkerhedspolitiske Udvalg kan komme til at arbejde. At vi fastslår, at der er grænser for, hvor længe man kan arbejde, uden at der kommer et resultat ud af det, ligger, så vidt jeg kan se, helt i fortsættelse af nogle af de bemærkninger, hr. Pelle Voigt gjorde. Det forhindrer ingen partier i at tage debatter her i salen. Det forhindrer ingen i at foreslå dagsordener.

Og der ligger ikke i denne proceduredagsorden nogen som helst stillingtagen til, at spørgsmålet om moderniseringer ikke kan komme op før den 1. juli 1989 og kan blive debatteret. Det synes jeg strengt taget også klart fremgik af den tale, jeg holdt her i dag.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu taler vi ikke om den 1. juli 1989, men om beslutninger, der senest voldsomt bliver sat på NATO's beslutningstapet i april måned.

Jeg vil meget gerne bede om at få belyst det, fru Ritt Bjerregaard sagde her. Jeg føler mig beroliget ved, at vi her i Folketinget vil kunne tage spørgsmålet om modernisering op og få en afstemning, uanset hvad der måtte foregå i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg. Det synes jeg er ganske centralt. Jeg har bare forstået aftalens omfang sådan, som den er blevet refereret bl.a. i Radioavisen, at et vigtigt formål var at undgå den slags ubehageligheder. Det har jeg også forstået på de borgerlige partiers ordførere og på udenrigsministeren. Jeg er meget glad for, at det klart er afkræftet.

Til sidst vil jeg gerne stille et enkelt spørgsmål: Er der enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om nogen som helst form for sikkerhed for, at der kommer noget som helst ud af arbejdet i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg? Hvad er det, der har ændret sig særlig afgørende fra den proces, vi har haft i gang i nu

over et år, hvor man har produceret tonsvis af papir, men hvor resultatet har været et absolut stort nul – en nulløsning i ordets egentlige forstand?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Som hr. Pelle Voigt givetvis vil huske, syntes han, det var en meget god idé, at Det Sikkerhedspolitiske Udvalg fortsatte. Jeg mindes nogle pointer, som hr. Pelle Voigt prøvede at få ud af det i forhold til Socialdemokratiets formand på et tidligere tidspunkt. Vi deler den opfattelse, at Det Sikkerhedspolitiske Udvalg er nyttigt, og vi har tænkt os at bruge det.

Bjørn Elmquist (V):

Det var interessant at lytte til først hr. Pelle Voigts indlæg og derefter ordvekslingen mellem ham og fru Ritt Bjerregaard. Jeg må indrømme, at i starten af hr. Pelle Voigts indlæg følte jeg det, som om jeg overværede en forsmået bejlers sidste krampagtige forsøg på at genvinde opmærksomheden hos genstanden for sin kærlighed.

Til sidst faldt hr. Pelle Voigt ned og kom i tanker om, at Det Sikkerhedspolitiske Udvalg faktisk blev nedsat for et par år siden. Det er rigtigt. Det var hr. Svend Auken, der foreslog det dengang. Og jeg husker, at også mit parti gik ind for det, støttede det, idet vi sagde: De har gjort noget tilsvarende oppe i Norge med en stortingsmelding og med nedsættelse af et sådant udvalg. I stedet for, at vi har nogle mere eller mindre hidsige debatter her i Folketinget, hvor man engang imellem – nogle i hvert fald – går lige til stregen og måske en anelse over, og hvor vi ikke har det overblik og den ro, den analyse, der skal til, for at vi kan finde frem til seriøse beslutninger, så lad os prøve at lægge det i et særligt udvalg, Det Sikkerhedspolitiske Udvalg.

Som jeg ser den dagsorden, vi selv har været med til at foreslå, og som vi selvfølgelig stemmer for om lidt – det er altså ikke den, hr. Pelle Voigt lige har foreslået, men den, fru Ritt Bjerregaard har foreslået, også på mit partis vegne – er det en bekræftelse af det, der var intentionerne for nogle år siden, da vi nedsatte Det Sikkerhedspolitiske Udvalg: ikke at lave en stor nulløsning, en stor syltekrukke at lægge det i, men at nå frem til tidligere tiders brede flertal i